

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 79 ANUL XXI.

Sabiu, in 30 Septembrie (12 Oct.) 1873.

Telegrafu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expeditorul foiei pe afară la c. r. poste cu bani găsiți prin scrisori francate, adresate către expeditor. Prețu pnenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip. și țeri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetite cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune

„Telegrafu Romanu“

pre patriu din urma (Octomvire—Decemvire) alu anului 1873. — Prețu abonamentulu pre 1/4 de anu e:

Pentru Sabiu 1 fl. 75 cr. v. a.

Pentru Monarchia austro-ungară 2 fl. v. a.

Pentru Romani și strainatate, 3 fl. v. a.

DD. abonanti sunt rugați a nu întârzi cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugăm a se scrie curatu, și în locu de epistole de prenumeratiune recomandăm on. publ. avisurile postali, (Posta-Utalyány. — Post-Anweisung.) că împreunate cu spese mai puțin și că mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumeratiune la

Editoru „Telegrafulu Romanu“
în Sabiu.

Sabiu, 29 Septembrie.

„Thiers a vorbit! De cându nu se mai putea îndoi Parisulu și Franci'a despre tînt'a ultima a monarchistilor, atentiunea francesilor se îndreptă de dreptulu asupr'a barbatulu, căru i fu datu a-si pastră pâna în adenci betranetie însusirile unui barbatu de statu și talentulu reorganizatoriu spre binele, spre salutea patriei sele“

Asiă introduce „Frlht“ unu articulu de fondu, prin care ilustrăza situatiunea Franciei din tempulu de fatia.

Situatiunea Franciei de astadi este și instructiva și de alta parte și plina de urmări.

Imperatulu Napoleonu III, cătu cu erori, cătu cu agerimea cea mai mare diplomatica, a fostu adusu pre Franci'a, celu dintăiu, ca cu principiile ei cele noue despre dreptu sa fia că egale recunoscuta de puterile, cari nu o puteau suferi mai înainte, decatu cându eră guvernatu de guverne restaurate, de guverne ce erau intrăduse în țiera de straini se se sustineau cu consimțimentulu acestor'a din simpatia. Franci'a nu numai ca fu recunoscuta sub imperiulu alu doilea de puteri, ci ea se radică la o înaltime încātu în Europ'a, în lume nu se întemplă nimic'a fără de invoirea ei. Afara de acestea bunăstarea ei materiale crescuse într'atât'a încātu ea suportă mai tardiu unu resbelu înfricosiatu desfășuratu pe câmpiele ei, putemu dice pâna adencu în inim'a ei, și solvi fără mari greutăți sarcin'a cea mai mare ce s'a impusu unoru învinsi pâna acum, de cinci miliarde franci, spre surprinderea lumii întregi.

Anii din urma ne arata, ca toate aceste n'au fostu în stare sa scutescă pre francesi de catastrofa cea mai înfricosiata, de resbelulu din 1870—71. Pentru ce?

Caus'a care respunde la acestu pentru ce este foarte momentosa și acest'a n'aru trebui sa o scape nimenea din vedere.

Dela revoluțiunea cea dintăiu pâna la cea din urma din 1848 în Franci'a s'a prasitu diverse partide. Unele din partidele aceste au fostu radicale în progresulu idealu, altele în regresulu celu mai plinu de întunerecu și numai o parte compută cu recerintiele prezentulu. Pâna erau frenel guvernulu în vre-o mâna puternica partidele laceau, cătu simțiau inse că mân'a cea puternica lipsesce, se slabesc, lupt'a dupa putere între densele eră inversiunata.

În anii înainte de începerea resbelulu vedemu în Franci'a ivindu-se acestu fenomen și totu atunci vedemu, ca nemai fiindu în fruntea Franciei puterea cea energica, carea a radicat'o, a caditu nepregatita în unu resbelu, carele nu numai a trântit'o la pamentu, dară a și daraburit'o.

Imperiuulu eadiu mistuitu de flacarile catastrofei. Partidele acum rămănu singure de capulu lor și încep, putemu dice, pe fatia luptele între sine.

În mediloculu acestor'a pasiesce betranulu ministru orleanistu de ore cându și scriitoru alu imperiulu celui dintăiu, Thiers, pe scena și isbutesce a deveni presiedinte alu republicei nascute din caderea imperiulu la 4 Septembrie 1870. Elu a condusu cu întiepleciunea ce caracterisedia pre unu betranu sapientu, nu a avutu inse și puterea aceea de a se sustine barem pâna atunci pre scaonulu presiedentialu, pâna cându Franci'a sa se decida definitivă pre lângă form'a republicana acceptata, se pre lângă ori care alta forma de regimu. Elu n'a potutu infrenă nici odata partidele, ci a știutu numai sa le atraga cându pre un'a cându pre alt'a în partea sea.

Joculu acest'a, momentanu de mare folosu pentru Franci'a, eră de prevediutu ca nu va poté dură multu. Si asiă pâna cându n'a ajunsu a se decide cu tota seriozitatea pentru un'a se alta parte cu carea sa pasiasca seriosu și energicu spre unu scopu, în 24 Maiu a. o. s'a treditu delaturatu de pre scaonulu de presiedinte.

Ultramontanii cu monarchistii cei vechi din tempulu restauratiunilor castiga majoritatea în adunarea natională din Versailles și acesti'a pasiescu acum cupasi energici spre restaurarea regatulu apusu de multu. Betranulu Thiers și cu densulu altii se decido acum seriosu și fără de reserva pentru republica inse cam tardiu. Elu din caletori'a sea în strainatate eleră la Parisu spre a se pune în fruntea republicanilor. Semnalulu celu dintăiu ca s'a pus' lu da prin o epistola adresata primariulu din Nancy.

Monarchistii au multe impregiurări în contr'a lor. Ei voru sa introduca unu regatu fără de votulu Franciei, cu votulu unei majorități din o adunare convocata între cele mai mari perplexități. Ei voru sa introduca cu ajutorulu acestei majorități unu regatu fără da a avé plenipotentia spre acest'a dela cine-va. Ei voru sa treca înapoi preste toate desvoltările constituționali dela 1814 încôce și sa reintroduca unu feliu de amestecu de feudalismu și constituționalismu.

Dară, ceea ce este instructiv și în situatiunea acest'a, ei s'ntu dejă organizati, ei și știu tînt'a și medilôcele spre dens'a foarte chiaru, pre cându republicanii acum se organizedia, acum și cauta conducetoriulu și pâna voru fi în stare de a pasi cu activitatea lor potu sa se trediasca cu fapte implinite.

Aceste nu voru avé statornicia. Nici o mângaiere pentru ori-cine doresce buna starea de ori ce categoria a unei societăți mari cum e și cea a Franciei. Impregiurarea ca aceste nu voru avé statornicia ne asigura numai de mari și mai inversiunate lupte, lupte între cari societatea numai pôte sa patiméscă.

Thiers în epistola dice ca nu numai republic'a, dară Franci'a și drepturile ei s'ntu în periculu precum și toate principiile dela 1789 încôce. Thiers inse acum deca a vorbitu trebuie sa și conducă partid'a sea de asiă, că sa lucre pentru ajungerea tîntei sele inse sa nu dea freu pasiunilor, cari sa aduca noue resturnări.

Resturnările se facu totu-deun'a usioru, inse din ele anevioia nasce ce-va bunu, mai totu-deun'a reutate.

Procesulu lui Bazaine cu care s'a ocupatu întreg'a pressa européna multu tempu și cu viu interesu, s'a începutu, în Trianon în 6 Octomvire. Siedint'a tribunalulu martialu s'a deschisu în diu'a numita fiindu de fatia unu publicu numerosu. Mai întâiu s'a cetitu mandatulu, prin care maresialulu se cetéza înainte tribunalulu martialu, și dupa acest'a urmă constituirea acestui'a. La întrebarea presiedintelui Bazaine respinge indicarea numelui și pronumelui se. Urmă apoi chi-marea martorilor. Cei dintăiu martori fura Canrobert, Leboeuf, Frossard, Bourbaki și Changarnier.

Conformu dispuseliunei presiedintelui se cetesce tabel'a servitioru lui Bazaine dela începutulu carierei sele militare pre lângă escelările sele diverse dupa care urmă cetirea raportulu comisiunei asupr'a capitulatiunei dela Metz.

Raportulu judecatoriulu incușitiunali a generalulu Reviere amintesce planulu de resbelu, care s'a statoritu contr'a Germaniei și discuta lupt'a dela Forbach, în carea Bazaine se face responsabilu, pentru ce nu a ajutat pre generalulu Frossard, care a fostu atacatu de puteri prevalente.

Raportulu cetitu alu judecatoriulu incușitiunali alude la responsabilitatea lui Bazaine la templările urmate dupa denumirea sea de generalissimus în 12 Augustu și esplica în parte erorile generalulu prin dorint'a acestui'a, de a se emancipă de tutel'a imperatulu, care se află continuu la armata.

Raportulu acest'a afirma, că maresialulu Bazaine nu a voit seriosu a se departă dela Metz nici cându.

În 7 Octomvire se va continuă raportulu. Presiedintele ducele de Anmale conduce pertractarea cu chiaritate și precisiune, elu se adreséza către maresialulu în modu curtenitoriu cu „domnule maresialu“.

Bazaine însusi e în uniforma cu cordonulu mare alu ordinulu legiunei de onore, și siede în unu fotoliu. Lângă densulu se afla aperiatorii se, advocatii Lachaud tatelu și fiulu și pentru detaurile militare colonelulu statulu majoru Vilette.

Dintre martorii chiamați numai putieni s'ntu absenti. Cetirea numeloru Jules Favre, Regnier și a padurariulu Scalabrino a produsu o sensatiune în auditoriu.

Tienut'a lui Bazaine e foarte liniscita; elu ascultă cu multa atentiune cetirea tuturor documenteloru. —

Rapôrtele oficiose, ce sosescu regimulu francesu din despartieminte, constatéza, ca scrisorea lui Thiers către primariulu din Nancy, în carea a desfășuratu chiaru și fidelu situatiunea presenta din Franci'a, a facutu pretotindenea o impresiune profunda. Manifestulu se latiesce atatu prin pressa cătu și pre alte căli foarte tare.

Thiers primesce din toate partile declaratiuni de aprobare și multiamita. Mai multu că 3000 persoane se află în 5 Octomvire la Thiers, pentru a-i aduce omagiulu lor.

Se vede, ca pericolulu iminente Franciei a smolsu pre betranulu Thiers din linisce și deca mai stă în puterea unui barbatu, de a scuti Franci'a de infami'a unei restauratiuni burbonice, atunci barbatulu acelu la totu easulu e Thiers, pentru ca densulu că omu cu popularitate mare, și cu o loialitate a simțimenteloru ce nu se pôte trage la îndoie și pre lângă aceea cu spiritulu sea celu ageru și petrundietoriu e capace de acest'a grea problema ce i o impune patri'a sea în astfelu de momente critice. Epistola către primariulu din Nancy dovedesce ca betranulu barbatu de statu e deplinu resolutu, de a aduce la valóre întreg'a sea individualitate și tota influenti'a sea contr'a atentatulu planuitu de cea mai ignorantă reactiune, ce a avutu Franci'a vre-odata. (Vom vedé ce va face R)

Foiloru englese se telegraféza din Pampelun'a, ca Don Juan de Bourbon, tatalu pretendentului a parasitu Spani'a si s'a reintorsu pre teritoriulu francesu, precum se esprima telegramulu: „deplinu desamagitu de prospetele carlistiloru.“

Din Spani'a sosescu sciri putiene. Telegrafulu a amutitu de odata. Acest'a e póte unu semnu, ca operationile de ambe pártile stau pre locu. Dupa unu telegramu alu lui „Manchester Guardian“ din Bilbao carlistii a inaintatu spre orasiu in divisiuni tari. Bizarraga — in contrastu cu alte deprese, cari spunu ca acestu duce e spre Bayonne — tiene Vergara ocupata contr'a divisiuniloru republicane, cari se apropia dela San Sebastian. Velasio sta in Larrosa si Ellio cu Don Carlos in Miravalles. Bilbao in modulu acest'a e incungurata tota de carlisti, cari ocupa positioni tari. Generalulu Aurotegni tiene insusi impreunarea márei cu San Sebastianu deschisa. Escitarea e forte mare. Carlistii se vedu dela fortificatiunile Miravalles si Morro cu gramada. Generalulu Moriones inaintedia si Santa Pau se aprópia incóce, pentru a taiá carlistiloru retornarea la Navarra. O lupta intre astfelu de impregiurári e neincungurabila, deca cum-va carlistii nu se voru trage la Ordina. In Bilbao nu e nici o temere, pentru ca carlistii voru fi impresorati deca cum-va nu li va succede a bate pre Moriones.

Scirile cele mai nóue spunu de o interitare forte latita si adencu taitorie contr'a Angliei si Franciei, pentru ca náile acestor'a a privitu in linisce bombardamentulu dela Alicante. Germani'a a fostu representata numai prin „Friedrich Karl“.

Si in Angli'a e o asemenea disensatiune contr'a regimului pentru blamagiulu dela Alicante. Dintre diurnale numai „Times“ si „Daily Telegraph“ a in fruntatu sumeti'a flotei englese. De óre-ce trei alegeri nóue stau inainte, se ascépta ca regimulu va suferi o lovitura.

Bazaine.

(Fine.)

Pána la 12 Septembrie procederea lui Bazaine se va judecá, deca nu exclusivu apoi cu deosebire din punctu de vedere militar. Epoca consideratiuniloru politice inca nu sosise. Densulu a fostu, deca nu pána in fine, pána in 12 Septembrie de siguru imperialistu. O absurditate absoluta se póte numi acea presupunere ca elu aru fi umblatu cu ide'a de tradare inca inainte de a fi cunoscutu calamitatea dela Sedan si ca óru fi visatu de o dinastia Bazaine. De consideratiuni politice, cari aru fi prevalatu pre cele politice militare, pána la 12 Septembrie nu póte fi vorba, ci, cá sa fimu bine intielesi, observámu, ca unu generalissimu in fruntea a 200,000 soldati e in cátu-va si unu felin de po-

liticu, inse trebuie sa distingemu bine intre politicu si politicu militar. Casulu lui Bazaine ne dá unu exemplu de modelu pentru a face acésta distingere. Maresialulu fu provocatu, a dá in ultimele dile ale lui Augustu mân'a cu armat'a lui Mac-Mahon. Intrelasá elu acést'a, pentru ca nu o aflá buna si consulta in asemene impregiurári, atunci lucrá dupa o politica militaria si din punctulu seu de vedere militar stergea unu planu, a cáru executare séu neexecutare erá póte de o insemnata politica mai mare. Totusi o astfelu de procedere nu se póte numi intr'adeveru politica. In acesta cercustantia vinu de a se considerá motivele. Deca se face séu nu se face ce-va din consideratiuni militare, atunci cele template séu netemplate, ori si care efectu politicu aru avé, numai din punctu de vedere militar se potu judecá, respective condemná. Responsabilitatea politica incepe numai acolo, unde lucrarea séu nelucrarea aterna sf dela motive politice.

Dupa aceste intái'a intrebare, ce ni se obrude, e: Fostau consideratiunile militare ale lui Bazaine bune? Acésta intrebare nu se póte responde nici cu unu „asiá“ determinatu si nici cu unu asemenea „nu“, de aceea nu, pentru ca si acésta epoca are trei període mai mici, cari diferescu forte tare intre sine:

1. Cele 10 dile din 20 pána 30 Augustu.
2. Cele dóue dile ale luptei dela Noisseville (31 Augustu si 1 Sept.) si
3. Cele 10 dile dela 2 pána 13 Septembrie.

In punctu 1 si 3 se pare, ca maresialulu e cu totul nevinovatu. Dela 20—30 Augustu! O privire asup'a celor 10 dile ne aréta fára greutate ca intái'a diometate a acestei període fu intrebuintiata din partea maresialulu pentru restaurarea armatei, carea in urm'a celoru trei lupte mari si a multeloru strapatie premergetorie erá indisponibila pentru nóue operatiuni; pre cându in a dóu'a diometate (dela 25—30) se facura cele putienu preparativele serióse pentru o incercare de a strabate, a cárei intrelasare formédia punctulu celu mai principalu in incusa. Acésta incercare de a sparge cordónele tari prussiane si a strabate s'a planuitu in 25, s'a inceputu in 26 si numai cu privire la nefavoritorea tempestate si la o lupta fára nici unu prospectu sa intrelasá.

Acésta deosebita nefavorire a tempului nu se privesce de o usurare; acést'a inse cu nedreptu. Suntu momente, in cari, (pentru ca totul depinde dela o minuta), intrebarea: „Ploia séu sóre“ trebuie sa decada la unu ce indiferentu si nedemnu de o atentiune mai seriósa si unu asemenea momentu aice inse nu se afla. Atunci celu putienu la parere, nimicu nu aterná dela minuta; o amanare erá inca o perdere reparabila si intrebarea, ca e „tempulu frumosu séu ploiosu“ avé dreptu sa fia privita

de mai insemnata decátu consideratiunea „trei dile mai tempuriu séu mai tardiu.“ Se scie inse, ca incercarea de a dá mân'a cu Mac-Mahon se reapucá in 31 Augustu.

Atátu despre period'a dela 20—30 Augustu. Asemenea favoritorie se paru a fi lucrarile pentru maresialulu din 2—12 Septembrie. Si aice e modulu procederei sele din punctulu de vedere alu unu „procesu“ neatacabilu. Dejá in 3 séu 4 Sept., celu multu in 6, a intielesu prin faime despre catastrofa dela Sedan. Asiadara maresialulu nu din vin'a sea intrá in o epoca de nesiguritate, carea privea atátu starea in carea se aflá, cátu si pusetiunea ce trebuia sa o tee fatia cu aceste impregiurári. „Se va adeveri faim'a?“ a fostu intái'a nesiguritate. „Deca se va adeveri ce trebuie se faci?“ a fostu a dóu'a.

In asemene situatiuni, respective sensatiuni e „a ascéptá“ intre nóue casuri alu diecelea uniculu celu mai bunu, o pornire neprecugetata inse condamnabila. Unu zelu orbu strica numai. Esistá inca mân'a, aru poté intrebá Bazaine, cu carea trebuia sa se impreune? Cine aru poté dice: „da“! Situatiunea, in carea se aflá, trebuia sa se lamuresca. Tempulu pentru actiuni curatu militare trecuse si tempulu pentru determinatiuni in mesura prevalinta politice inca nu sosise.

Si asiá resulta din intái'a diometate intréga a asediulu (pána la 12 Septembrie) inca numai o privire asup'a punctulu dela Noisseville.

Aice se pare, ca la tota intemplantarea maresialulu are o vina. De nu facea elu in 31 Augustu si 1 Septembrie asiderea nimicu, atunci aceste dóue dile s'aru poté adange la period'a dela 20—30 Augustu fára óresi care sila si s'aru accentuá simplu, ca in 26 si 27 incercarea intáia n'a reusitu si in 31 a creditu maresialulu prelánga tóte negociárilu si apromissionile (cari dealtmintrene n'a fostu absolutu de o natura deobligatoria si nu se tienura nici de Mac-Mahon), ca tempulu pentru reapucarea unei atari incercári inca nu a sositu.

Asiá cum-va deca in dilele dóue numite nu se facea nimicu, acésta amanare aru fi escusabila. De óre-ce inse elu din contra a intreprinsu in adeveru lucrulu, a trebuitu sa-lu si duca in deplinire. Cáci nu l'a indeplinitu, elu se acusa séu de vointia rea séu de necapacitate. Deca se acusa de necapacitate, atunci si a cést'a involva in mesura seriósa culp'a. „Nimene nu are delori'a, a fi unu barbatu mare“, dice unu proverbii, care are numai atunci valóre cându afirmarea lui corespundietoria nu se accentuéza, nu se apasa nici tare nici móle.

Cine iá inse in unu momentu criticu alu patriei sele comand'a preste 200,000 soldati, acél'a cu primirea unei atari comande a luatú totu odata si deobligamentulu, de a fi capace de problema pusa si acceptata. Capace celu pucinu pána la unu anumitu gradu. Bazaine a remasu in diu'a acest'a

FOISIÓRA.

Din scrierile stului Ephraemu Syrulu.

(Despre cele patru lucruri din urma.)

A dóu'a venire a Dni nostru Iis. Chr. séu judecat'a din urma.

Motto: „Intru tóte faptele tale aduti aminte de lucrurile din urma, si in veci nu vei gresi.“

Sirachu 7. 39.

(Urmare.)

Deci precum suntu multe, diferite si usiore modurile pentru cascigarea mántuirei sufletulu, togmai asiá suntu multe lacasiuri in imperati'a ceriului¹⁾; si precum suntu multe, prea multe si seducatorie cáile spre pecatu, asiá suntu multe speciele munciloru. —

¹⁾ Ioanu 14. 2. (Din desfasurárilu si espunerea Stului Ephraemu de mai susu in cáte-va capuri, se vede chiaru ca loculu citatu dela Stulu Evang. I. nici decum nu involve in sine numai trei locuri, dupa cum le place unor'a a crede, ci acele suntu gradurile remuneratiunei, amesurate fapteloru fia cáru si prestatiuniloru dupa puterile sele. Si precum s'a admisu in pedepsa diferitele locuri, va se dica, pedepse mai mari ori mai mici, dupa mesur'a delictulu, cari in urma tóte suntu pedepse si sentintie ultime, de unde nu se dá apelatiune, tocmai asiá aci (in remunerare) Ddieu celu pré dreptu va gati si a gatitu fia cáru loculu seu dupa cum a neguliatoritu si folositu talantulu lui incredintiatu, dupa puterea sea intelectuale si dupa curatiuni'a animei si intentiunea sánta de a fi membru folositoriu bisericeii si deapropelului seu, si de a prestá in totu modulu, atátu, cátu numai se póte cere dela elu.

Traduc.

15. Voi ce aveti lacrimi si preponderantia preste atatiamentele spre reu, plángeti cu mine! Fiindu ca eu cugetánu la acea despartire plina de dorere si vaete, nu me potu retiené (dela lacrimi.)

— Atunci, in acea óra infricosiata, intr'unu modu sfasiatoriu de anima se voru despartí toti de olalta, si fia-care va apucá calea de unde nu este reintórcere. — Acum cine aru poté avé o anima atátu de impetrata, cátu sa nu deplanga inca de acum acea óra, cându episcopi, preoti si diaconi voru fi despartiti de fratii si socii loro? Atunci voru fi despartiti si regii de odinóra si plangandu voru fi dusi cá nisce sclavi. Nu altmintrea se voru tangui potentatii si avutii cei neinduratori si plini de spaima se voru uitá in giuru dupa ajutoriu, si nu va fi nimenea in stare sa le ajute, cáci nu mai este nici averea, nici lingusitorii si adoratorii nu alérge spre servire. Nu voru aflá compatimire, cáci nu au fostu nici ei pre cum aru ascéptá acum sa fia altii, nici si-au tramisu ce-va inainte, ce acum aru poté sa afle acolo, dupa cum dice profetulu: „Adormit'au eu somnulu seu, si n'au aflatu nimic'a toti barbatii bogatiei in mánilu sele¹⁾“.

Si parinti voru fi despartiti de fii, atunci amici de amici. Cu dorere de anima se voru despartí conjugii, cari nu si-au tienutu nemaculatu patulu loro. Dara si acei'a voru fi segregati (spre condamnare), cari dupa tropu quasi suntu vierguri in partarea loro inse fára simtiri si dari, cáci o judecata fára reserva ascépta pre celu neinduratori²⁾. — Ci — incetediú a mai vorbí fiindu ca la espunerea acestor'a me cuprinde frica si fiori. Scurtu: In fine voru fi dusi dela divanu de cátra angerii cru-

¹⁾ Ps. 76. 6. ²⁾ Iac. 2. 12.

deli a pedepsei, batuti, impinsi, voru fi tariti intre scrasniri, spre a nu mai vedé pre cei drepti si grati'a, dupa cari nu arare ori se voru uitá in mersulu loro. Intru adeveru voru vedé ei acea lumina neesprimabile, voru vedé frumsetiele Paradisulu, pre cunoscutii loro in acél'a, voru vedé darurile minunate, cari le-au primitu luptacii cei bravi dela regele marirei, ci tóte aceste le voru adauge tortura. Indata inse voru fi despartiti de cei drepti eschisi dela fati'a lui Ddieu, asiá cátu nu voru mai poté vedé aceea bucuria si lumina. De aci se ducu in mun'ile aretate mai susu spre a-si ocupá loculu seu fia-care.

16. Cându acum pentru prim'a data 'si voru recunósce negliginti'a loro, voru vedé tóra speranti'a perduta si ca nimenea este care aru poté pune pentru ei unu cuventu bunu, atunci erumpendu in cele mai amare lacremi se voru lamentá strigandu: O! cátu tempu amu petrecutu in negrigia; o cum ne-amu lasatu a ne insielá; cum, audiendu, amu defaimatu st'a scriptura! Insusi Ddieu a vorbitu prin trens'a, si noi nu l'amu bagatu in séma! Acum plangemu intru adeveru, dara elu 'si intórna fati'a sea de cátra noi. Ce ne folosese acum tóra lumina? Unde e tatalu, care ne-a produsu? unde e maic'a, carea ne-a nascutu? Unde-su fratii, pruncii, amicii? Unde e avuti'a si binele? si neliniscia impreunata cu ele? Unde-su ospetiele; unde e umblarea cea multa si fára de folosu? Unde suntu regii si poruncitorii? Cum nu mai póte nici unulu din acesti'a a ne mántui, si chiaru noi nu ne potemu ajutá! Dara chiaru si de Ddieu si angeri suntemu parasiti. Ce vomu apucá? cáci nu mai este tempu de penitentie, nici o intrevenire póte ce-va,

tare inderetrulu mesorei, ce s'a cerutu dela densulu. Noisseville e punctulu, unde maresialulu pôte fi acusat si condamnatu.

Inse acest'a e singurulu punctu!

E p o c ' a d o p a 12 S e p t e m b r e .

In 12 Septembrie primii Bazaine scirea cu tota precisiunea despre capitulationea dela Sedan, despre captivarea imperatului, despre caderea imperiului, si proclamarea republicei.

Dela acestu momentu inainte tota lucrarea sea e de a se considerá numai din punctu de vedere politicu. Ca elu aru fi potutu efectuat si de aci inainte, cu séu fára prudintia politica, spargerea liniilor inimice si a strabate, prelânga mari sacrificie, acest'a e unu lucru ce nu se pôte trage la indoieia; asiá potemu admite, ca in contrastu cu situatiunea intréga, care din ce in ce luá unu caracteru mai politicu — si adeca cátra finea asediului — unele consideratiuni militare (de e. lips'a medilóceloru de transportu) a inceputu a influentiá iéra asupr'a calculului politicu.

Preste totu inse stá aceea, ca din 12 Septembrie inainte intrebarea nu mai erá: „potu eu sa strabatu?“ Intrebarea dopa caderea imperiului si proclamarea republicei a devenitu o intrebare eminentu politicu.

Luat'a Bazaine, cá politicu, positiune buna fatia cu acésta intrebare? Se pare ca si-aru fi lúatu o atare positiune. Noi aflámu in cartea lui Firck („aperarea dela Metz“), carea e prelucrata dupa cele mai bune isvóre franceze, urmatórele afirmatiuni:

„Maresialulu a fostu unu partisanu fidelu alu imperatului, elu a avutu pucina incredere in capacitatea regimului aperierei nationale, si a ténutu pôte continuarea resbelului de o întreprindere fára nici unu prospectu. Déca se stabiliá in consonantia cu acésta parere sprignita in lun'a lui Septembrie mai din tóte pártile o pace preliminaru a inceputulu lui Octobre, atunci Franci'a la pertractári potea trage inea unu folosu mare din existintia armatei din castrulu dela Metz, carea erá inea recunoscuta de buna, si aru fi potutu esoperá in acestu casu de locu, nu e imposibilu, nisee conditiuni mai favorabili, aru fi potutu incungiurá verosimilu cu totulu neliniscirile interne si cu folosirea cadreloru bogate aru fi potutu restabili o armata solida, cu carea eventualminte aru fi potutu respucá resbelulu intrerupt.“

„Fia cumva fi, comand'a asupr'a armatei concentrate in Metz a fostu data maresialului de imperatulu, de aceea nu erá pentru elu, maresialulu, unu deobligamentu, de a pune acésta unica armata la dispositiunea unui consortiu, care deoparte nu erá chematu prin intrég'a natiune, de alta parte

nu desceptá incredere prin prestatiuni insemnate mai dinainte. De aceea Bazaine a hotaritu cându a primitu o scire sigura despre capitulationea dela Sedan, de a téné armata dela Rhinu ce stá sub comand'a sea, in castrulu dela Metz concentrata si a asceptá terminarea resbelului. Elu a abdisu totu odata de lupte mai mari, pentru a nu slabi fára folosu puterea si prin acésta si insemnataea politica a armatei, ocupá trup'a mai exclusivu numai cu lucrári fortificatórie si facú din cându in cându atacuri mai mici, incátu i se parú adeca ca cere ocasionalminte interesulu moralu alu trupeloru si scopulu de a sustiené increderea in comand'a suprema.“

La aceste afirmatiuni putienu avemu sa mai adaugemu, pentru ca acele contienu — cu exceptiunea dela Noisseville — esculperea deplina alui Bazaine, justificarea sea cá soldatu, neconditionatu, justificarea sea cá politicu celu putienu din punctu de vedere germánu.

Asupr'a punctului intáiu nu voru fi divergentie in pareri. Bazaine a juratu lui Louis Napoleonu si a comandatu o armata, carea a facutu acel'a-si juramentu. Cá soldatu a trebuitu sa faca politica imperiala si sa staruiesca a sustiené pentru imperatulu armat'a.

Asupr'a punctului alu doilea potu sa divergeze parerile cea ce amu si concesu. Bazaine cá politicu a avutu déca nu, alt'a, totusi o problema ce a mersu mai departe decátu soldatulu Bazaine. Post'au elu capace de ea? Elu s'a vediatu adusu in o positiune, in carea respectulu cátra juramentulu posu veni in conflictu continuu cu respectulu cátra binele patriei.

Nu erá aice caus'a mai pre susu de persóna? Nu erá aice unu casu, unde se conveniá, a fránge, dupa o lege morale mai inalta, o forma, ce e dreptu sacrata, dara totusi numsi o forma in favórea vietii celei mai viáli? Si déca se pôte combate indreptatirea la acésta, nu suntu aice lucrurile astfelu, cátu juramentulu deposu sub alte impregiurári in urm'a acestoru evenimente poté sa cada? Responsulu la aceste intrebári, ce ni se obrudu acum, va fi diversu, dupa cum suntu si punctele de vedere politice si morale diverse, dara si votulu celu mai desaprobatoriu alu patriotului á outrance nu se va poté infatisiá in form'a unei incuse bine motivate. —

Bazaine in calitatea sea de soldatu a facutu, ce a trebuitu sa faca, in calitatea sea de politicu a facutu ce a potutu sa faca. Elu aru fi potutu face, dupa cum suntu parerile in Franci'a, fára de a stricá onórei sele schimbarea cea mare: a preface armat'a imperiale in un'a republicana, istori'a i aru fi bertatu acésta prefacere si patri'a o aru fi glorificatu; inse e neposibilu, a deduce din impregiurara-

rea, totu-dénn'a démna de a fi apretiuata, ca déca n u a facutu acésta metamorfosa, elu are óre-si care culpa. Elu a remasu fidelu juramentului seu, fidelu sentiementului seu de partisanu, si fidelu pareriloru sele politice. Acésta pôte fi pentru binele patriei sele unu ce neplacutu, nedoritu, bá chiaru nefavorituru, densulu inse nu e condamnabilu. In liniamente mari la acésta nu e nimicu de interpretatu si nimicu de schimbatu si numai asupr'a lucruriloru de alu doilea si alu treilea rangu se mai pôte disputá. Asiá i se va face o imputare si din referintiele sele cátra comand'a suprema in Corny incepute dejá in 16 Septembrie si continuate dopa aceea, si acésta imputare se va poté motivá prin provocarea la regulamentulu francesu, care opresce ori-ce comunicatiune cu inamiculu, dara si aice ne apare neobservarea esterióra a regulei si a prescrizeloru din partea maresialului numai o cauza nesuficienta pentru o reprimanda. Aceste missiuni si intrebatiuni dincolo la Corny vatemala forme valide, inse numai unu cuprinsu deplnu precisatu alu acestei comunicatiuni incolo si incóce aru poté timbrá o vatemare de forma, cum e cea ce ne sta d'inainte, de o crima punibila.

Acestu cuprinsu a lipsitu siguru. Tradarea de maiestate aru fi atunci indicata, cându maresialulu aru fi servitu scopuriloru prussiane si cându aru fi primitu bani dela Prussi'a. Intr'adeveru si despre acésta s'a facutu vorba din partea incriminatoriloru. Acésta presupunere inse nu e credibila. Avereu extraordinaria a incusatului devine aice unu scutu de auru, in care se frángu sagetile, déca inse in butulu verosimilitátei potentiate mai pána la siguritate posibilitatea coruptiunei s'aru poté admite celu putienu pre unu momentu in modu hypotheticu, ce pretiu aru fi fostu de lipsa, care sa corespunda colosalitátei unui barbatu, care — acésta se pare celu putienu a fi opiniunea incusatoriloru sei — aru fi fostu in stare in totu minutulu, a jocá rol'a unui salvatoriu de patria si in acestu rolu se mai satisfaca pre lángha ambitiunea sea totu-odata ori care alta forma de avaritia? —

Nimicu de tradare de maiestate, putienu negrige si ce-va eróre, inse o parte mica si marginita! Unic'a sea vina jace in Noisseville. A esplicá caus'a acestei culpe e fórtu greu, pána acum pôte, imposibilu. Napoleonu I. se obicinuiá a dice: „se pare ca e o lege naturale, ca ómenii potu conduce numai patru animi mari supuse directu loru si suntu de lipsa barbati cu mare capacitate pentru a poté cuprinde cu vederea cinci asemene animi cu deplina claritate.“

Bazaine avé de a dirige cinci corpuri. Sa presupunemu, ca in dicerea acésta a lui Napoleonu e data chei'a pentru a pricepe si ca maresialulu a fostu la inaltime la cele 4 si la alu 5 a scapetatu? Aice

lacrimile nu folosescu acum nimic'a, si cei lipsiti si miseri, cari vendu oleu¹⁾ nu se mai vedu, fiindu ca tergulu a trecut. Pána cându aveamu tempu si avére si cei ce vendu strigá cu lacrimi: „cumperati“, ne astupámu urechile, nu-i ascultámu, nici observámu; acum i cercámu si nu-i aflámu. Acum pentru noi netrebnicii nu mai este scapare, nu mai aflámu compatim re fiindu ca nu suntemu demni. Drepta este judecat'a lui Ddiu! In eterno, nu vomu vedé cetelo sántiloru nu lumina a adeverata; de totu suntemu lipsiti! Si acum — ce se mai dicemu decátu: Remasu bunu voi dreptiloru toti? Remasu fericitu Apostoli, patriarhi si martiri. Remasu bunu, o choru alu Patriarchiloru. Remasu bunu pretiósá si datatória de viétia cruce. Remasu bunu, imperatia a ceriului si Ierusalimu de susu! Mama a celui unulu nascutu, raiule alu desfatárei, fii fericiti! O, tu fecióra si Nascatórie de Ddiu, maió'a iubitorului de ómeni, Remasu bunu! Fi-ti fericiti si voi: Parinti mame, feciori, fete! Nici odata ne vomu mai vedé. Apoi se trage fia-care la locul torturei sele, cari i s'a gatitu pentru faptele cele rele, unde viermele nu adórme si foculu nu se stánge.

17. Vedeti, ca la provocarea vóstra, amu facutu destulu si ve-amu implinitu dorintia. Cunósceti acum ca amu aflatu ce insine ne pregatimu nóue si a-ti audito, ce e castigulu celoru fára grigia, trandavi si nepenitenti. — A-ti observatu cum cei ce-si batu jocu de porunci, suntu bajjocoriti, si cum acésta viétia pierdiatórie de suflete, insiéla si se-duce pre multi. — Acum sciti ca calumniatorii stei

scripturi suntu calumniati. — Deci nu se lase nici unulu insielatu, iubitoru! nime sa se lase condusu la o credintia falsa, ca adeca cuvintele exprimate despre judecata suntu numai vorbe góle; ci sa credemu in Domnulu cu tária si statornicia, sa credemu, ca se dá o inviere a mortiloru, o judecata si apoi respata, dupa cum invétia sántele scripturi. Sa nu bagámu séma la ceste temporali, sa ne radicámu preste aceste tóte si sa grigimu, cum vomu potea stá aperiandu-ne inaintea nefatiar-nicului tribunalu in óra cea infricosiatória de pre urma. Acésta e aceea óra, carea este avuta de suspine, de doreri si necasuri, si in carea se esamenéza intréga viétia. Despre acésta au predisu profetii si apostolii; totu acésta di ni-o anuncia biseric'a cu voce sunatória, si scripturile ddiesci dela o margine a lumei pána la ceea-lalta strigandu si indemnandu-ne; Sculati, priveghiatu, aveti grigia fi-ti destepti, rugati-ve; fi-ti gat'a ca nu sciti diu'a nici césulu cându va veni Domnulu¹⁾. — Asiá, toti barbati cei plini de spiritulu lui Ddiu intre lacrimile profetia strigandu: aceea di este neincungiuravera.

18. Despre acésta di vorbesce si profetulu Isai²⁾. „Eata diu'a Domnului vine cá sa puna lumea tóta pustala, si se piérda pre pacatosi in trens'a“. Si in altu locu³⁾. Eata, Domnulu vine, si plat'a lui cu elu, si lucrulu inaintea lui“. — Unu altu profetu striga tare vestindu-ne: „Eata Domnulu vine si cine va poté sustiené diu'a venirei lui; si cine va poté sa stea cându se va aretá⁴⁾. Mai departe vorbesce unu altu profetu⁵⁾. „Dómne audit'am judecat'a Ta si m'amu temutu, si cutré-

muru a cuprinsu medulárele mele“. Si inca unu altu ne vestesce tare persón'a Domnului⁶⁾. „In diu'a resbunárei voiu respata, si nime e care sa scape de mân'a mea. Preste acésta di vorbesce Davidu celu plinu de spiritulu⁷⁾. Ddiu aretatu va veni, Ddiuulu nostru si nu va tacé; focu inaintea lui va arde si impregiurulu lui viforu fórtu“. — Despre acésta dice apostolulu Pavel⁸⁾: „In diu'a, cându va judecá Ddiu cele ascunse ale ómeniloru, dupa Evangeli'a mea“. Si iéragi dice acela-si⁹⁾: „Socotiti dreptu aceea cum se umblati cu padia“. Si intr'altu locu⁷⁾: „Infricosiatu lucru este a cadé in mânilé Ddiului celui viu“. Si fericitulu Petru ne vestesce venirea acelei dile dicendu: „Diu'a Domnului vine asiá cá unu furu nóptea; in aceea ceriurile ardiendu voru trece si elementele se voru topi de caldura“.

19. Dara ce vorbesce de profeti si Apostoli? Cáci insusi Domnulu nostru ne-unu datu mai inainte testimoniulu despre aceea di cându a disu⁸⁾: „Paditi-ve cá sa nu se ingreuedie animile vóstre cu satiulu mancárei si cu beti'a si cu grigile lumei acesteia, si fára de veste se vina aceea di asupr'a vóstra. Cáci cá o cursa va veni preste toti cari locuiescu pre pamentu. Deci priveghiatu, ca in óra care voi nu ganditi va veni fiuulu omului. Nesuiti-e a intrá pre pórt'a cea strimta carea duce la viétia⁹⁾“.

(Va urmá.)

¹⁾ Cu referintia la pild'a despre cele 10 fecióre; la Math. 25, 1—9.

¹⁾ Si la Math. 25, 13. ²⁾ Isa. 13, 9. ³⁾ Ibid. 40, 10. ⁴⁾ Mallach. 3, 2. ⁵⁾ Avac. 3, 1.

⁶⁾ V. Mois. 32, 33—39. ⁷⁾ Ps. 49, 3. ⁸⁾ Rom. 2, 16. ⁹⁾ Ephes. 5, 15. ⁷⁾ Ebr. 10, 31. ⁸⁾ Luc. 21, 34—5. ⁹⁾ Math. 24, 42—4. —

jace unu punctu negru, in tote impregiarile inse negru ori nu, unu punctu pentru incusa.

Noi ne amu propasu a dovedi ca maresialulu Bazaine pana la unu gradu anumitu a fostu obligatu si pentru eini unimi.

Septamanile mai de aprupe ne voru deslega acest'a enigma, deca nu (ce pote fi posibilu) va remane cu intentiune o enigma.

Inainte de acest'a cu unu ann sa fi diso maresialulu: „Deca me voru strange cãtra parete, me voi aperi mai fara crutiare decãtu cum-va placẽ unor'a.“

Cu privire la acest'a, si inca sub impregiarile schimbate ale tempului de acum, unu compromis, care n'aru risipi intunereculu, aru pote fi placutu.

„Fr. Bl.“

Concursu.

Statiunea de invetiatoriu la scol'a populare gr. or. din comun'a Vinerea protopr. Orastiei devenindu vacanta, se escrie concursu pentru ocuparea ei pana la 7 Octombree st. v. a. c.

Emolumentele suntu: 200 fl. v. a. din cass'a comunale cuartiru liberu si 6 stangi de lemne de incalditu.

Doritorii de a se aplica la acestu postu invetiatorescu suntu avisati sa-si tramita concursele instruate conformu „Statutului organicu“ inspectiunii scolare districtuale gr. or. in Orastie pana la preftula terminu.

Vinerea in 23 Septembrie 1873.

(1—3)

Concursu.

Devenindu parochia gr. or. din Ormindea, protopresbiteratulu Zarandului, vacanta, pentru ocuparea ei prin acest'a se escrie concursu pana in 20 Octombree.

In 21 va fi alegerea.

Venitulu acestei parochii, carea numera la 930 suflete, computatu in bani sue preste 400 fl. v. a. proveniti parte din eclesia (portiune canonica) parte din o stola bine regalata.

Doritorii de a ocupa acest'a parochia au de a-si indrepta petitiunile lor instruate conformu „Statutului organicu“ la subsemnatulu in Bradu (Zarandu) pana la terminulu susaretatu.

Bradu in 24 Septembrie 1873.

Comitetulu parochialu in contielegere cu Prot. loc.

Nicolau I. Miheltianu

Prot. gr. or. a Zarandului.

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii invetiatoresci din protopresbiteratulu gr. or. a Zarandului, impreunate, fia-care, cu unu salariu anualu de 210 fl. v. a. cuartiru si lemne, se escrie concursu.

1. Ormindea si Pescer'a, 2. Bait'a si Salisce, 3. Hertiegani, 4. Siesuri, 5. Curechiu, 6. Bucuresci, 7. Blajeni, 8. Joncu, 9. Ribitiu si Uibaresci, 10. Grohotu, 11. Bulzesci, 12. Birtinu, 13. Prihodisce si Tataresci, 14. Luncoiu de josu.

Doritorii de a ocupa aceste statiuni au de a si indrepta petitiunile lor instruate in sensulu „statutului organicu“ la subsemnatulu in Bradu (C. Zarandu) pana in 20 Oct. a. c.

Bradu 24 Sept. 1873.

In contielegere cu comitetele parochiali concerninte.

Nicolau I. Miheltianu,

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea celor doue posturi de invetiatoriu la scol'a gr. or. din Opidulu Ocn'a superiõra, cu terminu pana la 15 Octombree a. c.

Cu posturile aceste este impreunatu salariulu de 205 fl. v. a.; cu prospectu de inmurtirea aceluia pana la 300 fl. v. a., din care fia-care invetiatoriu are jumetate. (1/2)

Doritorii de a ocupa aceste statiuni, au a-si adres'a concursele lor, bine instruate la subsemnatulu comitetu parochiale, dovedindu, ca suntu de relegea gr. or. si au absolvatu studiele pedagogice ori clericali la institutulu nostru din Sabiu.

Ocn'a superiõra 12 Septembrie 1872

Comitetulu parochiale in contielegere cu P. Administratore.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de capelanu, langa nepotinciosulu parochu din parochia Predealu, — in protopresbiteratulu Branului — care parochia dopa dotarea efectuita in sinodulu parochialu dela 21 Noevre 1872, cade in class'a a trei'a, cu permisiunea venerabilului consistoriu archidiececanu din 12 Iuliu a. c. Nr. 657. sa escrie concursu pana la 26 Octombree 1873.

Emolumentele suntu: jumetate din tote venitele si beneficiile parochiei acesteia.

Doritorii de a ocupa acestu postu si voru inainta subscrisului, petitiunile lor instruate in sensulu statutului nostru organicu, pana la terminulu de susu.

Zernesoi 20 Septembrie 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Metianu,

(2—3)

Prot. gr. or.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunilor de invetiatoriu devenite vacante aflate in protopresbiteratulu tractului Cetãtiei de Petra (Kõvar Vidék) se eschide concursu pana in 30 Septembrie si 7 Octombree in care dile va fi alegerea.

Emolumentele suntu:

a) Tintensiulu-mare 120 fl. v. a. si cuartiru.

b) Fonatie 130 fl. v. a. si cuartiru.

Doritorii de a ocupa aceste statiuni suntu pofiti recoursele lor in sensulu statutelor organicu bine instruite ale subterne la scaunulu protopresbiteratu pana la terminulu preftulu.

Fauresti in 12 Septembrie 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Greblea,

(3—3)

protopresbit. gr. or.

Ad. Nr. 244 — 1873.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii invetiatoresci la scol'a confessionala gr. or. din Palosiu protop. Palosiuului, se escrie prin acest'a pana in 29 Septembrie st. v. a. c. concursu.

Emolumentele suntu:

In bani gat'a 140 fl. v. a. din cas'a alodiala; cuartiru liberu in edificiuu scolaru si lemne de incalditu.

Concurrentii pana la terminulu mentionatu sa-si tramita la subscrisului documentele de cualificatiune, constatandu absolvirea cursului pedagogicu si adona clase gimnasiali. Alesulu va fi obligatu si cu supravegherea preste adjunctu, si indreptarea acestuia.

Palosiu in 16 Septembrie 1873.

Cu contielegerea comitetului parochialu.

Teofilu Ghaj'a,

(3—3)

adm. prot.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii invetiatoresci la scol'a confessionala gr. or. romana din Beriu protopresbiteratulu Orastiei se publica pana in 15 Oct. a. c. st. v. concursu.

Emolumentele suntu:

1. Salariulu anualu de 105 fl. v. a. din cas'a alodiala.

2. unu fenatiu de 1 caru de fenu.

3. cuartiru liberu in edificiuu scolei si lemne pentru incalditu de ajunsu.

Doritorii de a ocupa acest'a statiune au a substerne suplicile lor instruate in sensulu stat. org. si adresate Pre Onor. D protopresbiteru Nicolau Popoviciu in Orastia pana la terminulu susu atinsu. —

Invetiatoriulu i obligatu pre langa obiectele proponande in scola sa conduca in tota Duminee'a si serbatõrea cantãrile bisericesci la sant'a liturghia; de unde 'si va trage venitu usuatu.

Beriu in 19 Augustu 1873.

In contielegere cu Protopresbiterulu respectivu.

(3—3)

Comitetulu parochialu.

Concursu.

In protopresbiteratulu gr. or. alu Ioagiului I comitatulu Hunedõrei suntu a se ocupa urmatõrele posturi invetiatoresci:

1. Hondolu cu 200 fl. v. a. salariu anualu si cortelu.

2. Certesiu cu 150 fl. v. a. salariu anualu, cortelu, si dela totu elevulu unu caru de lemne.

3. Magar'a cu 150 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemne.

4. Fornadi'a cu 120 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 2 orgii lemne.

5. Suligete 180 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemne.

6. Valisior'a cu 160 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 2 orgii lemne.

7. Delu-mare cu 160 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemne.

8. Bambotocu cu 300 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 6 orgii lemne.

9. Rapoldu-mare cu 240 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 6 orgii lemne.

10. Bobaln'a cu 260 fl. v. a. salariu anualu, si cortelu.

Doritorii de-a ocupa aceste posturi, au a tramite subscrisului petitiunile lor instruite cu documentele necesari pana la 6 Octombree a. c. st. v. Hondolu in 31 Augustu 1873.

In contielegere cu respectivele

comitete parochiale

Basilio Piposiu

Protopres.

(3—3)

Edictu.

Mari'a Cristea, de relegea gr. or. din Rodu scaunulu Mercurei, standu in procesu divortialu cu barbatulu ei Ioanu Dur'a, si-a parasitu de mai multu tempu domiciliulu si astadi ubicatiunea ei e necunoscuta; deci se citeza prin acest'a a se infatisia inaintea subsemnatului foru in terminu de unu ann si anumitu pana in 15 Septembrie 1874 spre continuarea procesului, cãci la din contra acest'a se va termina si in absentia ei. —

Mercurea 13 Septembrie 1873.

Scaunulu pescu gr. or. alu Mercurei.

I. Drocu,

adm. prot.

(1—3)

Edictu.

Paraschiv'a Ioanu Bãnd'a din Sasasiu in tractulu Nocrichiu Cincu-mare care a parasitu pre barbatulu ei legitimu Mateiu Florea dela Ilimbavu in repetite renduri, iera acum de mai multu ca unu ann cu tota averea ei la barbatu avuta, cãtu nu se mai sci de locul ubicatiunei ei, se citezia prin acest'a a se infatisia inaintea subscrisului foru matrimoniale in restimpu de unu ann si o di, cãci la din contra si in absentia ei se va da hotarire de divortiu la cererea barbatului ei. —

Nocrichiu in 1 Sept. 1873.

Forulu matrimoniale gr. res. alu tractului

Nocrichiu-Cincu mare.

G. Maieru,

adm. ppscõ.

(1—3)

Citatiune edictala.

Antoniu Tirtu din Bosiorodu, carele a parasitu cu necredintia de 5 ani de dile pre legiuit'a sea muiere Sanzuin'a Tirtu — nasuta Bontea, — totu de acolo (ambii de religiunea orientala) despre carele acum aprupe de doi ani de dile nu se mai scia unde se afla, — se citezia prin acest'a a se presentã in tempu de unu ann, — dela datulu presinte, inaintea subscrisului scaunulu protopopescu, cãci la din contra, si in absentia densului se va decide procesulu divortialu, in sensulu prescriulor canõne aie sãntei nõstre bisericii.

Hatiogu in 1 Septembrie 1873.

Scaunulu protopopescu gr. orientalu alu tractului Hatiogu.

I. Ratiu,

Protop.

(1—3)

Indreptare. In cerculariulu de sub Nr. 1711 sc. publicatu in nrolu trecutu s'a stracuratu o erõre si adeca in punctulu 6. sirulu 6, unde in locu de notariulu e de a se ceti **invetiatoriulu.**